

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Conclvsio IIII. De quarto iuste possessio[n]is titulo. Ex haereditate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

A C T A

Dicite per deū immortalē quomodo uos excusabitis a nostris domibus per uiam nos expellentes, cōtra aperta iura quæ præcipiūt nullū e sua domo per uim extrahi ff de re. iur. Nemo. Neq; aduersus nos maleficioꝝ iura allegare poteritis. In Autem. Vt nulli iudicū p̄. Quoniā. Vos inq; neq; criminōsi optime nouistis pro talibꝰ nos non fuisse reptos. Neq; uos excusabit, quasi tumultuarij uestri & non uos illa fecissent. Ille certe quem expulit, qui uel hoc iussit, mandauit, aut certe acceptū habuit, quod mandato equip̄atē ff de re. iur. hoc iure utimur. Quod si multitudinem uestrā tumultuantem grafsantem, furentem & p̄scere non potestis, exuite imperium, reddite imperatori ciuitates suas, exite cum Lotha Zodosmis ne una cum eis pereatis. Quid sunt enim ciuitates sine iustitia diuo Augustino dicēte, nisi magna latrocinia. Quamobrem infames estis & nullis siue muneribus siue dignitatibus initiandi. De re. iur. infamibꝰ li. vi. Lex enim Iulia peculatus p̄nam infert, qui pecunias siue bona comunitatū, aut certe sacra bona, aut res religiosas furati fuerint, quūq; hoc sui officij tempore met ipsi iudices facerēt, in eos animaduertere iubet & occidi cū oibus eorū auxiliariis, siue bonorū taliū receptatoribus. Qui si nullorū iudicū fungant officio, relegari & in exilium mitti iubet Insti. de pub. iudi. p̄. Item lex Iulia peculatus ff ad le. Iul. peculatus. Legē Iulia peculatus. Et infra. Legē Iulia peculatus, & le. Sacrilegi C. unde ui & le. Meminerint, & le. Si quis. Ex quibus allegatis iuribus uos res optime cognoscitis patibulorum loca uobis esse dedicata, & non senatorum bonorum & proborum loca, aut certe ubi alios qui boni & probi uiri conueniunt.

CONCLUSIO III.

De quarto iuste possessiōis titulo. Ex hæreditate. Famosus est qui testamento irritato, rupto, uel certe quauis ex causa infirmato, proximis hæredibus testamentaria bona aufert, detinet, & quo minus ad hæredes redeant, metit ubi

M V R N E R I.

ubi nihil unquam seminavit.

Hanc ego (necesse est) conclusionē Probabo, ut inde tibi detur intelligi & uniuersis in Badensi disputatione ex diuino ore, & oim huius mundi humanorū iurium me conclusiones istas posuisse. Dico igitur primo testamentorū ius diuini iuris esse, Nume. xxvij. in uer. Iustam rem postulant. Vbi inq̄ testamentū in uigore perstat absq̄ ulla cōtradictione recidunt testamentaria bona ad iustos & legitimos heredes. Hoc clarior est atq̄ uerius quam ut negari possit aut probari debeat. Huic simile habet ad Gal. iij. Quanto tempore paruulus est filius &c. quū sit dñs omniū usq̄ ad presētū tempus a patre.

At ubi testamentū ex quibus hoc caussis eueniret suo uigore destitueretur, quod in iure nominatur ruptum, irritum, infirmatum, quumq̄ intestato decessit, primus heredū casus ex lege xij. tabularū liberorū est, quos iura suos appellant, Insti. de here. p̄ce ab intest. de p̄ce. Intestatorum. Secundus casus est agnatorum, Insti. de le. ag. suc. p̄ce. Si nemo. Tertius cognatorū, Insti. de gra. cog. p̄ce. Post suos, & sic consequēter pro ut titulus de ho. pos. ex ordine enumerat.

Ne aut obitias humanas has esse ordinationum cauillationes (ut soletis Lutherani) similem nobis Moyses ipse describit hareditandi ordinem ex ore omnipotētis & iusti dei, Numer. xvij. Homo cum morauis fuerit absq̄ filio, ad filiam eius transibit hareditas, si filiam non habuerit, habebit successores suos. Quod si fratres non fuerint, dabitur hareditatem fratribus patris eius. Sin aut nec patruos habuerit, dabitur hareditas his qui ei proximi sunt. Eritq̄ hoc filijs Israhel sanctum lege perpetua, sicut p̄cepit dominus Moysi. Ego em̄ in disputatione Badensi me obtuli oia mea probaturum ex diuina lege & iuditijs Moysi, quod si non effecero nihil penitus ualituras omnes conclusiones meas.

Ego hoc uerbulū sanctū in textu positum pondero. Eritq̄ hoc filijs Israhel sanctū &c. quasi in uiolabile insti. de re diui. Ideo

A C T A

ideo aut̄ muros sanctos dicimus, quia pœna capitis constituta sit in eos qui aliquid in muros deliquerunt. Sic & Moyses hunc hæreditandi ordinem sanctum appellat, quippe quod & ibi capitis sit pœna constituta hunc ordinem uiolantibus, qui ne leuioris quidem momenti aut temporalis a quoquam æstimeretur, addidit lege perpetua.

Auscultate iam igit̄ euangelici fures, hoc dei est uerbū cuius uos toto mundo intonatis unicos esse imitatores, iā quando testamentū sacro sanctis ecclesijs siue monasterijs ad diuinum cultū erigit̄, & certis ex causis irritū fit, ruptū siue infirmatum &c. aut destituit̄, etiam a uobis met allegatis, ut scilicet ad falsum & æstimatū diuinū cultū sit fundatū, ideoque suis uiribus effectū sit & annihilatū iam ex intestato decessum est, quare ergo in simili casu non permittitis eadem testamentaria bona, ut recidant in manus proximorū heredum superstitem iuxta ordinē omniū iuriū, ut supra est enumeratū, sed & iuxta dei ordinē & uerbū. Hic iam clare uidef̄ quod dei uerbū adfectatis, ut solet asinus molarius sacco suum deferendum adfectare. Sicq; duplices fures efficiimini, ecclesiarū scilicet, quibus hæc testamentaria bona furamini, & heredum, quibus hæc bona dare deberetis ex diuino præcepto. Qui si fuerint ciues uestri a quib⁹ hæc bona auferetis, estis ob id per iuri nequam in ciuib⁹ uestris quibus iuratis nihil contra leges & iustitiam auferre, furari seu rapere.

Prima igit̄ uestra perfidia in eo clarescit quod religiosi clericis ecclesijs & monasterijs, sed & uobis genitis & natis liberis eiusmodi fundata & donata testamēta inuitis ipsis furati estis, insti. de ob. quæ ex de na. par. furtū. Illud aut̄ si ui fecistis raptores estis & improbi fures inst. de ui bo. ra. par. Ideoq; rect̄.

Secunda in eo patet quod eiusmodi testamētaria bona uobis receperitis, & ob id famosi facti estis le. Qui testamentum ff ad le. Cor. de fal.

Tertia in eo quod illa bona uero heredi furamini, & ab eo alienatis

alienatis cui iure hæc bona præsent, Nu. xxvij. Iustā rēpetūt.

Quarta. Si is uester sit ciuis de quo tanta bona aufertis facitis cōtra debitū ciuile iuramentū, & eritis pluri criminosi nebulones. Quod si uester fuerit hospes, cōtra dei præceptū hospitalitatis iura in se uiolatis, cui⁹ terren⁹ debuissetis fuisse de⁹.

Quinta ex eo est manifesta. Si illa bona alicui patri aufertis, ius naturæ uiolatis, quod liberos educandos docet & ostendit, Insti. de iur. na gen. & ci. hinc liberorū. Ideoq; & hic parens obligat iuris naturæ uinculo & uigore hæc furto ablata bona & sua & suorū liberorū repetere ac postulare ff unde lib. scripto here. in fi. Per ei⁹ em̄ honorē & facere tenet scdm̄ oēra possibilitatē ff de agno li. le. Si quis patr. Sed & si filius & patr. Deniq;. Hoc idē nos Paulus ipse docet ij. Cor. xij. Parentes em̄ liberis theusaurisare debēt, & nō liberi suis parentib⁹, ut ita ius moneat naturale præcipiat scriptū eiuscemodi furto ablata bona repeti debere, & ab iniustis manibus exposcere.

Sexta perfidia uestra quod in rusticos, nobiles, sed & in ciues urbium eam exercetis tyrannidem, & uim infertis census uobis pendere & redditus, decimasq; tribuere, qui in omni uita sua neq; denarios neq; obulū debent, & literæ neq; sigilla de uobis ullam ex nomine faciunt mentionem.

Septima quod illis ipsis sic uobis censum redditus & decimas pendentibus inquietā & angustā facitis conscientiā, qui corā deo in suis cordib⁹ recognoscūt se debere iuxta literarū tenorem, aut ubi diuinus etiā cultus (ut met ipsi dicitis) falsus esset, iustis heredibus se sciunt obligatos & debitores.

Quumq; in omni ueritate & iustitia, etiā ex diuino præcepto hij bonorū dñi & iusti hæredes a uobis eiuscemodi ablata rapta & ab alienata furta possint ac debeant, imo per salutem animarū suarū tenentē repetere & extorquere. Consiliū meū est, ut nobilitas ipsa, ciues, aut certe quiuis alter quorū parentes eiusmodi fundationes testamento reliquerunt, illa furata bona iure mediāte exposcāt & repetant, qui fures si iniustitiā

A C T A

detrectent post sententiã uobis pronunciatã factõ uobiscum
 agant, quisi iurafca alijs licitis medijs & uijs obtinere non
 possunt, sua propria manu sententiã pro se latam exequan-
 tur iuxta Romani imperij bullam auream C. unde vi. le. i. ff
 ad legem Aquil. Sententiã patr. penul. Cuiusbet est homini li-
 citum sua iura tueri. Non enim aliter potest in hoc mundo ra-
 tio altera intelligi, ut permittat iusto heredi auferri suoꝝ bo-
 norum dominiũ iusto titulo possessum. Simile inq̃ temerari
 posset & in te & in quouis altero. Iura enim omnibus æquali-
 ter condita sunt, & nulli priuato solum.

Quare igit̃ quis uir probus cuius parentes sic ut præmis-
 sum est, quicq̃ fundarunt, donarunt, in bonũ salutis animæ
 suæ, laudis & gratiarũ actionis perceptæ gratiæ dei uobis per
 medios digitos cecutiret, ut eius spei & Christianæ fidei grã-
 tiæ & utilitatis suos probos parētes sub terra sepultos depræ-
 daretis ac denudaretis, se suosq̃ liberos in inopiã truderetis,
 ut sic in miseria & paupertate uagantes uos domicellos super-
 bos facerent, & suis pennis uolatũ uestrum iniustũ promou-
 rent uestra furta impie facta tollerando, ut sic in posterũ quis
 libet fur tugulo dandus uociferaret prius dños meos suspens-
 dio occidatis, hij enim sunt qui multo plura quam ego furati
 sunt. Deberetq̃ hoc pati, aut cecutire uel certe tollerare, ut
 uim inferretis, & uiolenter opprimeretis pauperes iusticos
 uillarum, uestra tyrannide pendere census & redditus, qui-
 bus nec obulum quidem tenentur. Et nihilominus nunq̃ sal-
 uarentur, neq̃ probe agerent coram mundo, ubi non uero
 dño & heredi censum darent, decimas & redditus.

Quibus ego census & redditus pendētibz & decimas,
 nullũ aliud cõsiliũ uel do uel dare possum aut deo in uia ius-
 titiæ, quam ut censum præbeant ueris dñis, iuxta literarũ te-
 norem desuper confectarũ. Aut certe si eos ui & tyrãnide uo-
 bis censum redditus decimas præstare adigatis, contra deum
 iustitiã, probitatẽ & oẽm æquitatẽ, ut nihilominus hoc idem
 censum

M V R N E R I.

cenſuum ac reddituū ueris dominis ſoluant & tribuant, alioſ
qui corā deo ſoluti nō ſunt, ſed perpetuā damnatiōi obnoxij
& rei. Sic equidē ſanctū docet euangelū Matth. v. Ego autē
dico uobis non reſiſtere malo, ſed ſi qs te percufferit in dexte-
ram n. axillam tuam præbe illi & alterā, & ei qui uult tecum
in iuditiō contendere, & tunicā tuā tollere, dimitte ei & pal-
lium. Et quicunq; te angariauerit mille paſſus, uade cum illo
& alia duo, quum igitur tibi conſulitur alteram præbere tuni-
cam cui non obligaris; quanto plus ei dare debes cū coram
deo & mundo omī iure diuino pariter & humano obligaris.

Quum ergo hæreditas ipſa diuini ſit iuris ut ſupra Nume.
xxvij. allegatur eſt in uer. homo cum mortuus, nullius temeri
tate hoc ius uiolari debet. Quare igitur contra diuinā ordina-
tionem & præceptū aliena hereditaria bona, quacunq; id uia
molireris ueris heredibus ſurriperes, & contra iuris regulam
meteres ubi nihil ſeminasti, hoc eſt utile quiddam duceres &
comodum ubi nulla ſenſiſti incomoda, & horum heres eſſe
uiſ, qui ex te nec ſtuppam quidem hæredare poſſunt ff de re.
iur. Secundum naturam.

Ideoq; hijs euangelicis furibus, qui eiufcemodi hæredita-
ria bona ueris non ſinunt heredibus, ſed & eccleſijs auferūt
quibus teſtata ſunt, talis eorū furtiua contractatio inuito do-
mino neq; hic neq; coram deo unquam donabitur, niſi iuſtā
fecerint ſatiſfactionem, talis perpetrati furti & ablatorum bo-
norum. De re. iur. li. vi. Peccatum.

Talia autē ut præferē ablata bona ſi fuerint alienata, utpote
ex caſulis meretricū eſſent ornāmēta conſuta, & ex calicibus
cæteriſq; eccleſiæ ualis moneta cuſa, reſtituant hijs ſacrilegi fu-
res æſtimationem, quod ſi nec æſtimationem habuerint, ue-
nudentur a iudice, & in corpus eorū animaduertatur Exo.
xxij. Et nihilominus conditionem imponere pinguioris fu-
turæ fortunæ, quod ſi hijs fures uita defungentur, in hæredes
ſit actio. Super quo uide glo. regulæ peccatum li. vi.

Ss ij